

امیرفیض - حقوقدان

در تحریر <سید علی درچاله چوله توریه>^۱ توریه که یکی از سیاست های کلامی علما و رهبران مذهب تشیع است تشریح شد. مصاحبه اخیر شیخ حسن با سی - ان - ان در پاسخ به پرسش راجع به آزادی مطبوعات ایران شیخ حسن گفت: <فکر نمیکنم در ایران کسی به خاطر فعالیت های روزنامه نگاری بازداشت شده باشد>.

مدیران روزنامه های داخلی ایران اظهارات شیخ حسن را بغال انکار وجود روزنامه نگاران زندانی گرفته و حسب اعلام خبرگزاریها ۱۳۵ روزنامه نگار به طیف اعتراض مزبور پیوسته اند.

شیخ حسن در مقابل سوال سی - ان - ان برای فرار از پاسخ به توریه متوسل شده.

ولی روزنامه نگاران ایران هم پاسخ توریه اورابه معنای انکار زندانی بودن روزنامه نگاران گرفته اند.

توسل شیخ حسن به توریه

مرکز ثقل توریه در پاسخ شیخ حسن واژه <فکر> و فکر نمیکنم است. فکر، نه اعلام و نه اقرار و نه بیان واقعیت و حقیقت و نه قول و قرار است. فکرنوسان و تصویری است که انسان در بینهایت میتواند گرفتار آن باشد. فکر مانند خواب است که در بیداری فعال میشود، فکر میتواند مقدمه ای باشد برای کار آمدی و تصمیم گیری به عمل و یا اعلام آمادگی شخص برای عمل. ولی خود فکر نه عمل است و نه آثار عمل را متوجه مییابد.

فکر، فاقد بار حقوقی است. فکر، خیال است. فکر رابطه مستقیم با دانش و بصیرت شخص دارد و هر قدر بصیرت بیشتر باشد دایره فکر محدود تر است، وسعت فکر که زیاد شد و بصیرت در مقابلش قرار نداشت میشود مالیخولیا - فکر، دائما در پرواز است. از یکی از دانشمندان نقل است که گفته در مقابل عظمت عالم هیچ چیز عظیم تر از خیال نیست با فکر و خیال میتوان دنیا را مسخر شد.

فکر و خیال را حدی نیست ولی خیال و فکر با واقعیت و اعلام که ایجاد تعهد و تکلیف میکند بسیار متفاوت است و نمیتوان روی فکر و خیال بنای محکم اعتراف و اقرار و تعهد و مسئولیت را بنا کرد.

صحبت و یا پاسخی که با <فکر نمیکنم> شروع میشود به شنونده و یا سوال کننده قبل از هر چیز میگوید که با فکر و خیال و خواب سروکار دارد نه با حقیقت و اعلام و تعهد و امثال آنها. در تحقیقات از متهمین، سوال طوری مطرح میشود که از چارچوب پاسخ آری یا نه خارج نگردد؛ و اگر متهم در مقابل پرسش اینکه آیا تو مرتکب به قتل شده ای بگوید من فکر نمیکنم که نشده ام تحقیق کننده به پاسخ متهم اعتنایی نمیکند و میگوید پاسخ پرسش، نه و یا آری است.

پرسش کننده سی ان ان در مصاحبه با شیخ حسن به بی معنا بودن و فرار شیخ حسن از پاسخ توجهی نکرده و بعد از او هم روزنامه نگاران ایرانی با بی توجهی ویا استفاده از موقعیت، ازواژه فکر نمیکنم استفاده انکار و تکذیب کرده اند.

آیا اگر کسی دامنه فکرو خیالش به آنجا بکشد که میلیون ها دلار در آمد از لاتاری داشته، میرود و مالیات آن درآمدی که در فکرش لانه ساخته به دولت بدهد؟ یا اگر کسی فکر کرد که میتواند پرواز کند از بلندی خود رابه هوارها میکند.

شیخ حسن مسئول آزادی مطبوعات و آزادی قلم بدستان و مدیران مطبوعات است؛ در حالیکه ۵۸ روزنامه نگار ایرانی در بازداشت بسر میبرند و جمهوری اسلامی در ردیف اولین کشورهایی است که علیه آزادی مطبوعات قرارداد، چگونه انتظار است که پاسخ صریح و روشن بدهد؟ معلوم است که برای فرار از پاسخ، تنه راه تو سل به توریه است.

یعنی جوابی داده که شنوندگان از آن برداشتی دارند که با حقیقت پاسخ و نیت شیخ حسن تطبیق ندارد و همچنین پاسخ سید حسن لطمه ای به موقعیت او و جمهوری اسلامی نمیزند، زیرا شیخ حسن اعلام موضوع و پاسخ سوال ران داده و فکری که همان لحظه سوال، در مخیله اش ظهور داشته ارائه داده و چه بسا لحظه بعد فکرد دیگری جای آنرا بگیرد.

این توضیح بجاست که شیخ حسن نگفته <فکر میکنم که کسی در ایران به خاطر فعالیت های روزنامه نگاری بازداشت نشده باشد> بلکه گفته است <فکر نمیکنم.....> یعنی اصلا درباره سوال سی ان ان فکرش را هم نداشته که پاسخ بدهد و چه بسا که اگر در آینده فکرسیدگی به موضوع زندانیان برایش لازم بشود و رسیدگی بکند جواب دیگری بدهد.